

۲۰۱۷/۰۸/۱۸

آصف بهاند

زه او زما زره

ستا مینه کی خوځو

زما زره

او زه

ژواک او ژوند مو بس د همدې مینې له غمو او خوشالیو دی

خورو به یې

گالو او تیروو به یې

ټول زهیر ژوندون کی خپل

یو خوا

د دې لوړې

نا پوهی

او بریندتوب ویر دی،

بل خوا ستا د مینې

د هجران

او د وخت د ناکردو اور دی

زه او زما زره

ورته ولاړ یو

تیروو یې او زغمو یې

په میرانې او ټینگار سره

خو ویره می ده دې نه چی:

پاتې به شم زه له دغه یون څخه

و به لویږي زره می له خوځون څخه

ته به لا پرې پوه نه یې!

۱۳۶۳/۰۵/۲۰

د پاڼو شمیره: له 1 تر 1